

La Maria Garcia va néixer a Sevilla el 1959 i va arribar a Girona el 1976, com tantes veïnes i veïns, a la cerca d'una feina i d'una vida més digna. Fa uns vint anys que és al barri, i és la Presidenta de l'Associació de Veïns de Fontajau 1.3 - 5.7, una entitat on les dones sempre han tingut un protagonisme molt destacat.

La promoció d'habitatge social de Fontajau a Girona és de l'any 1987. Era una zona pràcticament sense urbanitzar en què es van edificar tres torres, uns 96 habitatges. Era un barri de persones vingudes d'altres zones de l'estat i dels voltants de Girona. Després es van anar construint les cases unifamiliars i altres habitatges més nous, l'escola, el centre cívic Ter, i el casal d'avis: "Al barri no hi havia gairebé res, hi havia alguns serveis compartits amb Taialà. El barri ha canviat molt i ara disposem de més recursos i serveis: el pavelló de Fontajau, el complex amb els cinemes i les botigues. Alguns habitatges socials s'havien llogat (Adigsa se'ls reservava amb aquesta finalitat) i va haver moviment de persones i problemes de morositat. En l'actualitat hi ha veïns peruans, del Líban, marroquins... però hi ha una bona convivència entre llogaters i propietaris i tothom participa indistintament de les activitats de l'Associació".

L'Associació de Veïns es va constituir quan es van lliurar els pisos i ha estat decisiva per a la cohesió i el desenvolupament d'actuacions socioeducatives i de lleure: "Sebastian Bonifacio va ser el primer president. Ell va fer possible l'adequació del local i les primeres activitats, especialment el calendari popular i l'inici del Carnestoltes. Amb el temps hem desenvolupat molts programes educatius amb tots els col·lectius, però depenem molt del suport de les administracions i els darrers anys s'ha hagut d'aturar algunes iniciatives".

L'entitat veïnal és gestionada per una majoria de dones: la Maria Garcia és la Presidenta, la Isabel Infante és la Secretària, la Maria Arias la Tresorera, i així fins a arribar a vuit dones a la junta de l'Associació: "Totes ens repartim les tasques de l'Associació i treballam en comú. A l'inici hi havia més homes, però cada vegada hi ha més dones –l'actual junta està formada per quatre homes i vuit dones-. Al barri hi ha una altra Associació

de Veïns, es diu Xavier Cugat, i representa la part del barri més nova, les promocions privades. Hi ha bona relació però el dia a dia no la fa molt fluida. Al barri hi ha més entitats (de joves, de dones) i s'aglutinen totes al centre cívic, mentre que nosaltres ens centrem més en el treball dels nostres veïns i veïnes. Malgrat que l'Associació forma part de la coordinadora d'entitats de l'esquerra del Ter i també participa en les activitats que es fan al centre cívic".

L'Associació de Veïns és a la vora del riu i disposa d'un paratge natural excel·lent que han anat recuperant els veïns, però encara hi ha molta feina per fer: "Quan l'associació era tancada hi havia conductes i accions incíviques. És per això que l'associació ha de ser oberta al públic, és un dels objectius més importants, mantenir les activitats que es fan al local. Ara es fa alfabetització, activitats esportives, culturals, i procurem preservar el calendari popular perquè sempre hi ha participació. Som una entitat molt modesta i no podem accedir a grans subvencions. Ara hi som poc més de vint socis. Actualment disposem d'una tècnica, la Mònica Canals, treballadora de la FAVIBC, que dinamitza i coordina les activitats que es fan als barris de Girona: Fontajau, Vila-Roja i Font de la Pólvora".

Les tres dones representants de la Junta, saben que els reptes de futur passen per: "Mantenir les activitats lúdiques i esportives, les classes d'alfabetització i poder fer front a les despeses del local. Malgrat que hi ha persones més joves, no han mostrat molt interès en la gestió de l'entitat. Som coneixedores que totes les associacions passen pel mateix problema de renovació de les persones, es fa molt difícil la implicació dels joves. Però el més important és que al barri hi ha molta cordialitat, molt civisme, tothom es coneix i es preocupa per tothom. És una gran família i no tenim problemes greus de convivència".

Al barri hi ha molta cordialitat, molt civisme, tothom es coneix i es preocupa per tothom. És una gran família i no tenim problemes greus de convivència.